

Snota i vinterdrakt. Foto: Erik Stabell

DAGSTUR GJENNOM TROLLHEIMEN

Fra Kårvatn, om Folldalen til Romundstadbygda

Av Kjell Stenbro

Fredag 8. april . Jeg rusler hjem fra jobben. Alt er klappet og klart til å ta fatt på neste uke. Men først ei velfortjent helg. Det er stabilt godvær. Det må bli en skikkelig skitur i helga. Foreløpig er ingen planer lagt, men jeg føler meg 100 % sikker på at nesten hva det skal være av turforslag kommer til å bli bifalt av min bedre halvdel. Lisbet har også stor glede av skiturer. Og når en bor i Rindal er det lurt å ha sansen for turer i fjellet. Mulighetene er nesten uten grenser, uansett årstid.

Like etter Dagsrevy-tid kommer Magne, nabo, gående en trofast turkamerat både i jakt- og skisesongen.: "Jeg har et forslag. En av guttene kjører oss til Kårvatn i

morgen tidlig, så kjører de en bil opp til parkeringsplassen på Skavlia i Romundstadbygda som står klar når vi kommer. Ka du tru!?"

Skitur Kårvatn – Romundstadbygda!? Turen har det vært snakket om før. "Kjempeforslag!" Svaret fra meg kommer uten betenkningstid. Våre spreke samboere gjennom mange og tjue år blir riktig så "hølné" når de blir forelagt planene. Dette skulle bli et skikkelig punktum for en lang, fin skitursesong.

Ut fra Kårvatn

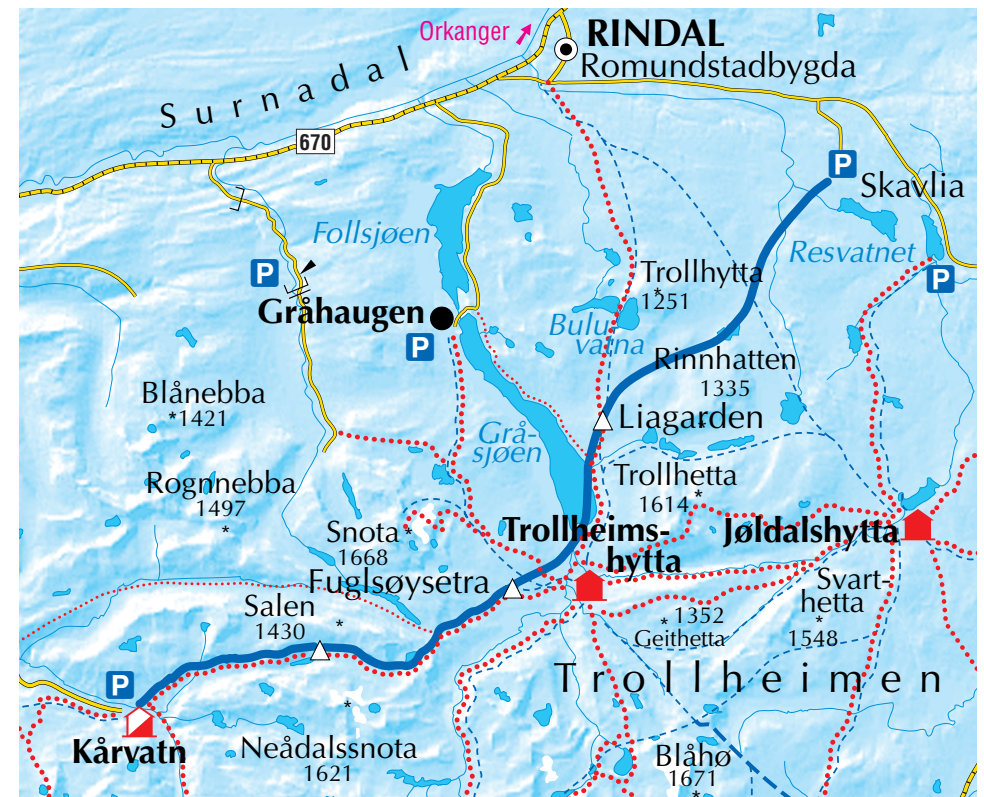
Neste morgen i 9-tida, etter en stor times biltur, setter Morten oss av i tunet på Kårvatn. Han forsikrer oss at det skal stå bil

klar i Romundstadbygda om et par timer. Resten av dagen blir det oss og skiene. Vi gleder oss. Sola står alt høyt oppe på den knallblå himmelen. Lufta står stille. Det blir en max-dag! Skia smører vi med universalklister, og de sitter som spikra opp lia fra Kårvatn. Klårvær med solskinn som bløyter snøen på dagtid og som gir nattefrost gjør det enkelt med skismøringa på denne årstida. Godværet og motbakkene gjør at en må lette på bekledningen ganske snart.

Etter en times tid er vi oppe på Naustådalssetra. Der treffer vi Erik, bonden på Kårvatn. Han og en kompis er i gang med å montere ny kjøkkeninnredning i sæterbua. Vi får "god tur" som hilsen før vi glir i veg innover Naustådalen. Sola på skrå oppe til høyre for oss får vi nok ha med oss i hele dag. Siden

starten på Kårvatn, 210 m.o.h., har vi steget 3-400 m og har nå 2-3 km flatt, lett terreng foran oss. Skiføret er en fryd. Snart er vi innunder stigningen som fører opp i skaret sør for Strankåbotnfjellet.

Vi går bare og labber og synes "det står til". Snakker om tidligere turer og om turer en skulle ha tatt, men som kanskje forblir i drømmen. Men akkurat i dag er vi her. Ingen har det bedre. Fargene er hvitt og blått. Vi lar øynene vandre over herlighetene. Vi nyter dagen, været, stillheten. Et rypepar synes ikke særlig om vårt komme og flykter på raske vinger i retning Strankåbotn. Omsider tar motbakkene slutt. Foran oss ligger Naustådsvatnet og over fjellkammene i sør-øst skyter Neådalsssnota, 1621 meter, opp i det blå. Vi ser ikke annet enn fjell og himmel.

En fortjent godværsrast.
Foto: Kjell Stenbro

Fra starten på Kårvatn for vel 3 timer siden har vår tur steget litt over 600 m. Sola gjør snøen i hellinga langs nordbredden av Naustådalsvatnet vårblaut.

Vel framme ved Naustådalsbua kommer kokeapparat og nistepakker fram. Klær trengs det lite av. Svette T-skjorter henges til tork på buveggen, liggeunderlag rulles ut og legges på blanke berget. Liv Rønnaug og Lisbet soler seg uten hemninger. Rart er det, på en slik godværsdag tidlig i april, å tenke på at i disse trakter måtte et par fotturister tape mot værgudene en julidag tidlig på 60-tallet. Tanken på dette minner en om at en skal ha respekt for elementene.

Over i Folldalen

Etter en god times pause tar vi kneiken opp til turens høyeste punkt, ca 950 m.o.h. Skiene gjør fin fart nedover mot øvre Salsvatnet og før vi vet ordet av det har vi passert også nedre Salsvatnet og vi får Snota "rett i fjeset". Til venstre åpner Fagerlidalen seg. I disse traktene har vi vært før, både sommer og vinter.

Ute på en hvit snøflate mellom noen rabber, får vi plutselig se spor etter menneskelig aktivitet: et par dagers gammelt skuterspor og tydelige tegn på at noen har gravd i

snøen. Det er gravd et hull som etterpå er blitt fylt tilbake. Hva fanken har foregått her? Fantasifulle forslag fra flere av turdeltakerne. Vi prøver å komme "til bunns i saken", men den som gravde her i går eller i forgårs har hatt bedre graveredskaper enn bare hendene. Vi gir opp, glade for ikke å ha funnet noe skummelt. Noen dager senere får vi vite av Lars Olav Lund, Statens mann i Trollheimen, at det er Vassdragsvesenet som har vært og sjekket snømengdene i fjellet. Turen fortsetter i lett terreng i retning Trollheimshytta. Sola steiker, og på en fururabb like nedenfor Fuglsøysætra stanser vi. Vi har ingen hast. Kokeapparatet tas i bruk. Snart dufter det nykokt kaffe. Plutselig hører vi stemmer. 3-4 skiløpere tar ut fra Fuglsøysætra i retning Løsetsætra. De skal vel ut på en liten ettermiddagstur.

Rasten blir god og lang, men snart må vi bryte opp. Ifølge kartet har vi ennå ikke gjort unna mer enn knapt halve turen. Men ingen bekymringer. Kveldene er lange og lyse i april. Det går strykende nedover mot innerste enden av Gråsjøen. Vi følger østkanten av sjøen og skrår opp lia mot Liagarden. Sola steiker i nakken, men føret er fortsatt "øvstå" som vi sier i Rindalen. Det vil si at vi går oppå snøen, uten å synke nedi det aller minste. Ved Liagarden tar vi en pust i bakken. Her ser en store deler av Folldalen, både innover og framover. Sola har passert Snotamassivet på sin dagstur. Vi må også videre.

Forbi Rinnhatten

Snart er vi igjen over tregrensa. Motbakkene blir mindre bratte. Vi holder til venstre for Kongsgrøa. Her blir det en liten meningsutveksling om hvor veien skal gå. Skal vi ta til venstre, over Glupen og Buluvatna og på nordsida av Trollhytta, eller skal vi holde mellom Rypfjellet og Knektfjellet og ta østover til Rinnhattsetrene ved Litj-Rinnvatnet? Vi velger det siste. Kartet viser at vi ennå har ca 15 km igjen av turen. Når vi nærmer oss det høyeste punktet mellom

Rypfjellet og Knektfjellet forteller ferske skispor oss at det er mange som har benyttet godværsdagen til en tur rundt Rinnhatten. Motbakkene etter Gråsjøen har brakt oss nesten 400 meter høyere opp. Vi er igjen på snaut 850 m.o.h.

Før vi lar det stå til nordover Nonstelet og ned til sætrene ved Litj-Rinnvatnet, snur vi oss og ser oss tilbake. Jo da, det har vært litt av en tur. Men hvilken tur!

Nedfarten til Litj-Rinnvatnet går strykende. Nå er vi nærmest på hjemmebane og vet nøyaktig hvor det er best å la skiene fare. Her legger vi kilometrene bak oss uten bruk av krefter. En liten rast ved Rinnhattsetrene, med påfyll av væske, før siste etappe. Det sterke skisporet over vatnet viser at hit har utfarten vært stor i dag. Nå i kveldinga begynner det å skjerpe på, og det blir utrolig god glid i skaresnøen. Vi passerer Trollhyttbekken noen hundre meter øst for Kirkholtsetra. Skal tru om Magne tenker på at han om nøyaktig fem måneder fra denne kveld helt sikkert har installert seg i hytta oppe på haugen for å starte rypejakta grytidlig neste morgen? Magne som eier et bo på en sånn plass, må være en av Guds utvalgte.

Vel framme

Turen herfra og til vi krysser Rinna nedunder Rinnåsen er gratistur på dette skiføret. Nå

Den som leter finner. Foto: Kjell Stenbro

Neådalsssnota, Salen og Snota passerte vi tidligere på dagen. Foto: Kjell Stenbro

begynner vi å treffe andre turgåere igjen. De dukker opp fra høyre og venstre. Med ryggsekk og liggeunderlag og hvite smil i solbrune fjes. Alle gir uttrykk for at dette har vært en av de riktig flotte turdager. Det er liv og røre ved de fleste av hyttene. Det er turfolket som har etablert seg med hytte i dette området. Og det finnes neppe mange områder som kan konkurrere med dette når det gjelder muligheter for skitur utover sen vinteren og våren. Her varer skiføret de fleste åra til godt ut i mai.

Klokka nærmer seg åtte da vi tar den siste kneika opp til parkeringsplassen på Skavlia. Der står bilen som avtalt. Vi er utrolig godt tilfredse med dagen. Ingen klager over å være sliten. Men en av fruene antyder at i morgen vil hun bare ta en liten tur, for eksempel innover til Rinnhattsetrene.

Kart:

Turkart Trollheimen, målestokk 1 : 75 000 eller kartblad 1 : 50 000 Snota og Trollhetta.